

piano, som sedan blivit känd i en version för stor blåsorkester, men också för symfoniorkester. Här hör vi den alltså för horn, trumpet och trombon.

Så avslutas konserten med en liten svit med arrangerad musik av mer romantisk karaktär, hopsatt av stycken av en engelsman och två fransmän. *Ralph Vaughan Williams* hade rykte om sig att skriva en musik som var så typiskt engelsk att man inte kunde avgöra var den engelska folkmusiken slutade och Vaughan Williams började. Han skrev gärna stora verk för solister, kör och orkester, och *The Call* är en av de fem sångerna i samlingen *Five Mystical Songs* från 1911. *Claude Debussy* var impressionismens främste företrädare, och hans sätt att använda pianot slog in på nya drömande vägar. Även Flickan med linhåret var ursprungligen ett pianostycke. Den älskvarde *Gabriel Fauré* skrev en vacker och känslig musik – hans *Pavane* skrevs för kör och orkester och behandlar kärleken mellan några medeltida gestalter, och deras höviska, långsamma dans.

Stig Jacobsson

Så var denna spelsäsong över, en säsong att se tillbaka på med glädje. Beethoven-konserterna med Per Tengstrand har varit mycket populära, speciellt roligt har det varit att se alla ungdomar i publiken. En riktig succé blev också konserten med Kungsbacka pianotrio; massor med extra stolar fick bäras in. Och Sjostakovitj pianotrio gjorde att ingen gick därifrån oberörd! Sjöströmska kvartetterns tolkning av Bela Bartóks första stråkkvartett kommer även den att finnas kvar länge i minnet. Ett mycket trevligt sångprogram med Heinrich Heine som tema har vi också fått uppleva.

Och våra duktiga ungdomar har fått visa vad de kan i fyra stycken Tonic-konserter.

Nästa spelsäsong kommer även den att bjuda på ett varierat utbud av förnämlig musik. I skrivande stund är det klart att Tengstrand fortsätter med sin Beethovenserie. Håll utkik på vår hemsida: www.linkopingkammarmusik.se framåt försommaren för att få reda på övriga konserter.

Glöm inte att tipsa vänner och bekanta som ännu inte kommit sig för att börja lyssna på kammarmusik vilka fantastiska upplevelser Linköpings kammarmusikförening kan erbjuda.

Brio Trio

Charlotte Richardsen trumpet
Lene Aadalen Skomedal horn
Ingebjørg Klovholt trombon

Wallenbergsalen
Östergötlands museum
15 april 2012 kl. 16.30

Konserten ges med stöd av Kultur- och fritidsnämnden i Linköping, Statens kulturråd, Sensus studieförbund och Scandic i Linköping.

Program

Tylman Susato (1510–1570)

Fanfare ”La Mourisque”

Francis Poulenc (1899–1963)

Sonata

Allegro Moderato – Andante – Rondeau

Alexandre Tansman (1897–1986)

Minatures

Choral – Toccata – Cantilena – Ostinati – Sarabande

Eric Ewazen (f. 1954)

A philharmonic fanfare

Edvard Grieg (1843–1907)

Sørgemarsj over Rikard Nordraak

Mark E. Wolfram (f. ca 1950)

Brass trio

Fanfare – Elegy – Dance

Suite Romantique

1. *The call* – Ralph Vaughan-Williams (1872–1958), arr: C. Lehman
2. *La fille aux cheveux de lin* – Claude Debussy (1862–1918),
arr: S. Rønsbo
3. *Pavane* – Gabriel Fauré (1845–1924), arr: C. Lehman

Musiken under denna konsert är i huvudsak skriven under 1900-talet, men det finns några undantag. Vi börjar nämligen redan för femhundra år sedan med den gamla flamländaren *Tylman Susato*, som bidragit med så många festliga dansmelodier. Ja, det är själva melodin som kommer från 1500-talet, men liksom andra verk under konserten är den arrangerad för horn, trumpet och trombon. Sådana instrument fanns i och för sig vid den tiden, men man spelade för det mesta för de instrument som fanns tillgängliga just när man skulle spela – så det är helt i sin ordning med den nutida sättningen.

Sedan 1500-talet genomgick hornet och trumpeten stora förändringar, och viktigast var att de fick ventiler som möjliggjorde fler toner än de naturtoner man kunde locka ur instrumentet. Trombonen är i stort sett oförändrad. Så de flesta av verken i resten av programmet är originalverk för horn, trumpet och trombon. *Francis Poulenc* var en av de ledande i den franska tonsättargruppen Les Six, som gjorde Paris osäkert på 1920-talet. Det var just 1922 han komponerade sin blåsarsonat, och han drog sig inte för att parodiera och underhålla – men samtidigt sa han att ”Andantet får dig att gråta!”

Flera av kvällens verk har anknytning till amerikanska universitet. *Alexandre Tansman* var visserligen polack, född i Lodz, men kom under kriget till USA där han verkade som tonsättare, pedagog och musiker. Efter att under några årtionden befunnit sig i skuggan tycks han under senaste tid ha fått något av en renässans, då hans symfonier, konserter och de trevliga små miniatyrerna för mässingsblåsare återkommit på konsertestraderna. Mot slutet av sitt liv återvände han till Polen. *Eric Ewazen* är en välutbildad och produktiv tonsättare som lätt finner avsättning för sina verk hos den mängd av universitetsensembler som finns på amerikanska universitet – men hans musik spelas också av Metropolitan Opera Orchestra, Chicago- och Bostonsymfonikerna. Den filharmoniska fanfaren beställdes av New York Philharmonic 1997. *Mark E. Wolfram* är en framgångsrik och fantasifull tonsättare, arrangör, instrumentatör och musiker som specialiserat sig på att skriva klatschiga jinglar, teater- och film-musik. Efter att som barn ha studerat piano och violin slog han sig som tioåring på trombon – så nog vet han hur man ska skriva en attraktiv Brass trio. Han skrev den 1989 och vann med den första pris i International Horn Society Composition Contest.

Rikard Nordraak var en synnerligen lovande norsk tonsättare som dessvärre gick ur tiden redan i mars 1866, 24 år gammal. *Edvard Grieg* hyllade genast sin nära vän med en sorgmarsch för